

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka Polijas Republika, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas ir nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi ⁽¹⁾ prasības attiecībā uz pašnodarbinātiem autovadītājiem vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, nav izpildījusi savus šīs direktīvas 2. panta 1. punktā, kā arī 3.-7. pantā un 11. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīva 2002/15/EK pašnodarbinātiem autovadītājiem ir piemērojama kopš 2009. gada 23. marta.

⁽¹⁾ OV L 80, 35. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. aprīlī iesniedza Cour administrative d'appel de Lyon (Francija) — Maurice Leone un Blandine Leone/Garde des Sceaux, Ministre de la Justice un Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

(Lieta C-173/13)

(2013/C 171/40)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative d'appel de Lyon

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Maurice Leone un Blandine Leone

Atbildētājas: Garde des Sceaux, Ministre de la Justice un Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai *Code des pensions civiles et militaires de retraites* L. 24. panta un R. 37. panta noteikumi, skatot tos kopā un kas grozīti ar

2004. gada 30. decembra Likumu Nr. 2004-1485 par grozījumiem 2004. gada budžetā un 2005. gada 10. maija Dekrētu Nr. 2005-449, var tikt uzskatīti par tādiem, kas paredz netiešu diskrimināciju starp vīriešiem un sievietēm Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. panta izpratnē;

- 2) vai 2003. gada 26. decembra Dekrēta 2003-1306 par *Caisse nationale de retraites des agents des collectivités locales* nodarbināto ierēdņu pensiju shēmu 15. pants var tikt uzskatīts par tādu, kas paredz netiešu diskrimināciju starp vīriešiem un sievietēm Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. panta izpratnē;
- 3) vai pozitīvas atbildes uz vienu no pirmajiem diviem jautājumiem gadījumā šādu netiešu diskrimināciju var pamatot ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. panta 4. punktu?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-496/10 Bank Mellat/Eiropas Savienības Padome 2013. gada 9. aprīlī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-176/13 P)

(2013/C 171/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — S. Boelaert un M. Bishop)

Pārējie lietas dalībnieki: Bank Mellat, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-496/10;
- pieņemt galīgo spriedumu lietā un noraidīt Bank Mellat celto prasību par apstrīdētajiem pasākumiem;
- piespriest Bank Mellat atlīdzināt izdevumus, kas Padomei radušies tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Padome uzskata, ka Vispārējās tiesas 2013. gada 29. janvāra spriedumā lietā T-496/10 Bank Mellat/Padome ir šādas kļūdas tiesību piemērošanā: